

[Justitsministeren]

således i realiteten til § 13 i gældssaneringsudvalgets lovudkast.

Om bestemmelsen i § 13 i gældssaneringsudvalgets lovudkast anfører udvalget følgende (side 150):

»Efter (§ 24) afholdes omkostningerne ved sagens behandling som regel af statskassen. Når skyldnerens bo er af en vis størrelse, bør omkostningerne dog efter omstændighederne helt eller delvis udredes af skyldneren, og i tilfælde af denne art bør skifteretten efter (§ 13) betinge indledning af gældssanerings sag af, at skyldneren stiller passende sikkerhed for omkostningerne ved sagens videre behandling.«

Der kan endvidere henvises til udvalgets bemærkninger til lovudkastets § 24 (side 160-161).

I bemærkningerne til § 203 i justitsministeriets lovforslag anføres følgende:

»Den foreslåede bestemmelse svarer til § 13 i gældssaneringsbetænkningens lovudkast. Der henvises til betænkningen side 150. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 220. Det forudsættes ved lovforslaget, at skifteretten regelmæssigt stiller krav om i hvert fald en vis sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved sagens behandling.«

Som det fremgår af dette fuldstændige citat af de specielle bemærkninger til § 203, tilslutter justitsministeriet sig indledningsvis de citerede motivudtalelser i gældssaneringsudvalgets betænkning, hvor der positivt er angivet et tilfælde, hvor der bør kræves sikkerhedsstillelse. Samtidig tilkendegiver justitsministeriet i sidste punktum af de nævnte lovmotiver ministeriets forudsætninger med hensyn til fremtidig praksis vedrørende krav om sikkerhedsstillelse.

Spm. nr. S 659

Til *ministeren for Grønland* (18/6 84) af:

Steenholdt (Grøn.):

»Har ministeren mulighed for og vilje til at gribe omgående ind for at hjælpe fiskerne i Egedesminde og Kangâtsiak med afsætning af deres fangster?«

Begrundelse

På grund af den fortsat alvorlige issituation i Diskobugten kan fiskerne i Egedesmin-

de og Kangâtsiak stadig ikke afsætte deres fangster i Jakobshavn og Christianshåb, som de plejer at kunne på denne tid af året. De forsøger at afsætte deres fangster i Godhavn, men får halvvejs på vej til Godhavn normalt besked om, at fabrikken i Godhavn ikke kan aftage mere. Så vender de næsen mod Holsteinsborg, men får her besked om, at KGH-trawlerne har været der, og at fabrikken ikke kan aftage mere. Med de store økonomiske forpligtelser, de har, føler fiskerne efterhånden at være til grin.

Det er spørgerens opfattelse, at ministeren for Grønland omgående bør gribe ind, f.eks. på den måde, at KGH-trawlerne sættes til andet fiskeri, og således at de private fiskere i Egedesminde og Kangâtsiak får mulighed for at afsætte deres rejefangster i Holsteinsborg, så længe sejlad i Diskobugten er umulig for disse fartøjer.

Svar (29/6 84):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Den kgl. grønlandske handels fabriksanlæg arbejder med et stramt program for råvaretilførsel for at sikre den bedst mulige kvalitet af fabrikkernes produkter. Landingerne til fabriksanlæggene må derfor planlægges bl.a. derved, at der træffes forudgående aftale om tid, sted og mængde for landingerne for at undgå spild såvel af råvarer som af kostbar produktionskapacitet både i anlæggene i land og på de fartøjer, som forsyner anlæggene med råvarer.

For at opnå dette mål er der den 7. maj og 23. maj 1984 udsendt opfordring i Grønlands Radio til mindre trawlere og kuttere om at melde sig ved start af fiskeri for at få en fast aftale om tid, landingssted og mængder. Hvis disse opfordringer følges, vil der ikke opstå problemer for fiskerne med hensyn til at kunne disponere fangsterne i henhold til de indgåede aftaler. Uden forudgående aftale vil kuttere og de mindre trawlere imidlertid ikke kunne påregne altid at kunne indhandle i overensstemmelse med deres ønsker, hvori- mod der naturligvis vil blive sørget for en alternativ løsning for at hindre, at råvarerne går til spilde. I følge KGH er ingen kuttere fra Kangâtsiak og Egedesminde blevet udelukket fra indhandling, hvorimod trawlere i enkelttilfælde er blevet omdirigeret til andet